

РЕШЕНИЕ

№ 1432

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5323** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „К. 2000“- АД, представлявано от изпълнителния директор В. Р. К. чрез адв. Х. Х. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22000121000878-091-001/01.02.2022г., издаден от Т. П. Н. – орган, възложил ревизията и Ц. Г. Р. – ръководител на ревизията., потвърден с Решение № 693/05.05.2022г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С РА е установен допълнително корпоративен данък в размер на 5 268,47 лв. и са определени лихви в размер на 3 121,96 лв., в резултат на преобразуване на декларираните финансови резултати за 2015г. и 2016г. по реда на Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, както и в частта на установени задължения по Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, вследствие непризнато право на данъчен кредит в общ размер на 34 687,958 лв. и съответните лихви в размер на 18 914,37 лв. за периодите от 01.04.2016г. до 30.11.2016г. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Счита, че в хода на ревизионното производство не са събрани всички възможни доказателства, а представените такива са пренебрегнати и/или тълкувани от органите по приходите погрешно и тенденциозно. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и

необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществото на спора, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22000121000878-020-001 от 12.02.2021г., връчена по електронен път на 15.03.2021г., е възложено извършването на ревизия на „К. 2000“- АД за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.04.2016г. до 30.11.2016г., за корпоративен данък за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2016г. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2015г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от 15.03.2021г. започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 15.06.2021г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът на ревизията е продължен до 13.08.2021г. със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22000121000878-020-002/11.06.2021г. и №Р-22000121000878-020-003/30.07.2021г. Всички заповеди са издадени от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22000121000878-092-001 от 09.11.2021г., връчен по електронен път на 17.11.2021г. В удължения до 31.12.2021г. срок с Уведомление №Р-22000121000878-РУС-001 от 30.11.2021г. ревизирият субект е подал писмено възражение вх. №22000121000787 от 31.12.2021г. по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, обсъдено в мотивите на РА и прието за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22000121000878-091-001 от 01.02.2022г., издаден от Т. П. Н. – орган, възложил ревизията и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 21.02.2022г.

През ревизириания период основната дейност на ревизираното лице е дърводобив и дървопреработване.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22000121000878-040-001 от 19.05.2021г., в отговор на което са представени копия на фактури и счетоводни справки.

С Протокол №Р22000121000878-П.-001/29.10.2011г. са приобщени фактури за покупки и продажби, приемо-предавателни протоколи, документи за извършени плащания и декларация във връзка с дейността, събрани в хода на извършена проверка на ревизираното лице, приключила с Протокол №П-22000120073001-073-001 от 21.01.2021г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „Мим Трейд 83“

ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „Фуджи Сервиз“ ЕООД, ЕИК [ЕГН]; „Олимпия Сервиз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ГКВ Трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „Спийд Сервиз 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Еклипс Дистрибушън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], резултатите от които са обективирани в протоколи.

По ЗДДС:

1. С РА за данъчен период м. 04.2016г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 666,67 лв. по фактура, издадена от „Еклипс Дистрибушън“ ЕООД с предмет транспортни услуги.

В ПИНП №П-22221121085742-141-001/15.10.2021г. е отразено, че изготвеното до доставчика ИПДПОЗЛ изх. №П-22221121085742-040-001/09.06.2021 г. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указаният срок не са представени изисканите документи.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчикът е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 09.12.2016г. и е обявил сключен трудов договор с едно лице на длъжност „технически сътрудник“. Същият е декларирал основна дейност - търговия с промишлени и хранителни стоки, но не е посочил търговски обекти. Спорната фактура не е включена в дневника му за продажби.

От ревизираното лице е представена спорната фактура и счетоводни справки.

2. С РА за данъчните периоди м. 04.2016г. и м. 05.2016г. е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 683,33 лв. по две фактури, издадени от „Мим Трейд 83“ ЕООД с предмет изораване на място, насаждане на фиданки и гориво.

В ПИНП №П-22002321085739-141-001/18.10.2021г. е посочено, че изготвеното до доставчика ИПДПОЗЛ изх. №П-22002321085739-040-001/09.06.2021г. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указаният срок не са представени изисканите документи.

При проверка в информационната система на НАП е установено, че проверяваното дружество е deregистрирано по ЗДДС, считано от 16.12.2016г. и има наети три лица по трудови правоотношения на длъжност „продавач консултант“. Спорните фактури не са включени в дневника му за продажби.

От ревизираното лице са представени спорните фактури и счетоводни справки.

3. С РА за данъчните периоди м. 04.2016г. и м. 05.2016г. е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 2 733,33 лв. по три фактури, издадени от „Фуджи Сервиз“ ЕООД с предмет материали и части.

В ПИНП №П-22002321085748-141-001/18.10.2021г. е отразено, че изготвеното до доставчика ИПДПОЗЛ изх. №П-22002321085748-040-001/09.06.2021 г. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указаният срок не са представени изисканите документи.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че проверяваното дружество е deregистрирано по ЗДДС, считано от 11.09.2017 г. и има наето едно лице по трудово правоотношение на длъжност „монтър“.

От ревизираното лице са представени спорните фактури и счетоводни справки.

4. С РА за данъчните периоди м. 04.2016г., м. 05.2016г., м. 06.2016г., м. 07.2016г., м. 08.2016г., м. 09.2016 г., м. 10.2016г. и м. 11.2016г. е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 26 122,13 лв. по 122 фактури с предмет дървесина, издадени от „Държавно горско стопанство“ – П., ЕИК[ЕИК].

По данни от информационния масив на НАП проверяваното дружество е deregистрирано по ЗДДС, считано от 08.07.2011г. Последният данъчен период, за който е подадена СД и отчетни регистри по ЗДДС е м. 07.2011г.

5. С РА за данъчен период м. 10.2016г. е отказано право на данъчен кредит в размер

на 1 100,00 лв. по фактура, издадена от „Олимпия Сервиз“ ЕООД с предмет части. В ПИНП №П-22221021085747-141-001/18.10.2021г. е посочено, че изготвеното до доставчика ИПДПОЗЛ изх. №П-22221021085747-040-001/09.06.2021 г. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указаният срок не са представени изисканите документи. При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че проверяваното дружество е deregистрирано по ЗДДС, считано от 07.03.2017г. и няма наети по трудови правоотношения лица.

От ревизираното лице са представени спорната фактура и счетоводни справки.

6. С РА за данъчен период м. 11.2016 г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 589,33 лв. по три фактури, издадени от „ГКВ Трейд“ ЕООД с предмет услуги.

В ПИНП №П-22221021085746-141-001/18.10.2021г. е отразено, че изготвеното до доставчика ИПДПОЗЛ изх. №П-22221021085746-040-001/09.06.2021 г. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указаният срок не са представени изисканите документи.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че проверяваното дружество е deregистрирано по ЗДДС, считано от 19.01.2018г. и няма наети по трудови правоотношения лица.

От ревизираното лице са представени спорните фактури и счетоводни справки.

7. С РА за данъчен период м. 11.2016г. е отказано право на данъчен кредит в размер на 2 793,16 лв. по три фактури, издадени от „Спийд Сервиз 22“ ЕООД с предмет ремонтни услуги.

В ПИНП №П-22221021085744-141-001/15.10.2021г. е отразено, че изготвеното до доставчика ИПДПОЗЛ изх. №П-22221021085744-040-001/09.06.2021 г. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указаният срок не са представени изисканите документи.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че проверяваното дружество е deregистрирано по ЗДДС, считано от 09.06.2017 г. и няма наети по трудови правоотношения лица.

От ревизираното лице са представени спорните фактури и счетоводни справки.

Въз основа на установеното, органите по приходите са стигнали до заключението, че процесните фактури не документират реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, е отказано право на данъчен кредит по спорните фактури общо в размер на 34 689,75 лв.

По ЗКПО:

В ревизионното производство е констатирано, че за 2015г. от задълженото лице е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която са декларирани приходи в размер на 577 839,98 лв., разходи в размер на 576 652,52 лв., счетоводна печалба от 1 187,46 лв. и данъчна печалба от 993,70 лв., съответно корпоративен данък в размер на 99,37 лв., който е внесен.

За 2016г. с подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО с декларирани приходи в размер на 341 150,85 лв., разходи в размер на 495 842,81 лв. и данъчна загуба от 154 691,96 лв.

Предвид констатациите за липса на реално осъществени доставки по фактурите, издадени през 2015г. от „Еклипс Дистрибушън“ ЕООД, „Хирам Консулт“ ЕООД, „БМ и Смел“ ЕООД, „Силпорт 2“ ЕООД и „Галактика Корпорейшън“ ЕООД с обща данъчна основа от 52 684,70 лв. и по фактурите, издадени през 2016г. от „Фуджи Сервиз“ ЕООД, „Мим Трейд 83“ ЕООД, „Олимпия Сервиз“ ЕООД, „ГКВ Трейд“ ЕООД, „Спийд Сервиз 22“ ЕООД и „Еклипс Дистрибушън“ ЕООД с обща данъчна основа от 42 829,18 лв., намерили счетоводно отражение като разходи по сметки от група 60, в хода на ревизията са увеличени декларираните финансови резултати на

дружеството с посочените размери на непризнатите разходи за данъчни цели. Посочено е, че чрез осчетоводяването на първичните счетоводни документи за извършване на разходи, издадени от горесцитираните дружества, ревизираното лице неоснователно е намалило финансовите си резултати с цел отклоняване от облагане с корпоративен данък.

Въз основа на така приетото, с РА е извършено увеличение на финансовия резултат на ревизираното дружество на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО за 2015г. със сумата от 52 684,70 лв., в резултат на което е установена данъчна печалба от 53 678,40лв. и корпоративен данък за довносяне в размер на 5 268,47лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесената в срок сума е определена лихва в размер на 3 121,96лв. На същото основание е увеличен финансовия резултат за 2016г. със сумата от 42 829,18 лв., като е установена данъчна загуба от 109 115,32 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение 693/05.05.2022г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-418/20.05.2022г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, изготвена от Е. К.. Според експерта процесните 122 бр. фактури, издадени от ТП Д. П. към ЮЗДП Б., са осчетоводени в счетоводните регистри и дневниците по ДДС на ЮЗДП ДП ТП Д. П., подробно описано в Констативно-съобразителната част. Югозападно държавно предприятие ДП Б., [населено място] /ЮЗДП ДП Б./ е регистрирано по Закона за данък добавена стойност от 08.07.2011г. с идентификационен № по ДДС BG201627506, на основание чл.132 от ЗДДС. Вещото лице е отговорило на въпроса от счетоводна гледна точка, какъв е статута ТП Д. П.: ТП Д. П. до 01.05.2020г. е териториално поделение на Югозападно държавно предприятие ДП Б., [населено място] /ЮЗДП ДП Б./. Същото е преобразувано като такова през 2011г. Югозападно държавно предприятие ДП Б., [населено място] /ЮЗДП ДП Б./ е създадено през 2011г. със статут на държавно предприятие по чл.62, ал.3 от Търговския закон с определен район на действие на съществуващите до тогава 37 на брой държавни горски и ловни стопанства, едно от които е и ТП Д. П., съгласно Заповед – РД 49-106 от 13.04.2011г. на Министъра на земеделието и храните. Разчитането за ДДС за целия период от 2011г. до 2020г. се е осъществява на ниво ЮЗДП ДП Б., което обобщава подаваната от ТП Д. П. ежесечно информация за ДДС – документи, отразени в дневниците за покупки и продажби, съответно в Справка декларация по ДДС и я подава към НАП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващото на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че

обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

По ЗДДС:

Условието за наличие на облагаема доставка като основание за възникване на данъчно събитие, обуславящо правото на данъчен кредит, залегнало в разпоредбата на чл. 167 и чл. 63 от Директивата, е транспонирано с нормите на чл. 25 и чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. В тази връзка следва да се посочи, че в множество свои решения на СЕС по тълкуване на относимите разпоредби на Директивата /например т. 32 на Решение 06.12.2012 г. по дело C-285/2011г., Решение от 31.01.2013г. по дело C-643/11 г., Решение от 29.04.2004г. по дело C-152/02 и др./, съдът изрично посочва, че за да се признае право на данъчен кредит, е необходимо първо да се провери дали доставките са осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право.

С оглед на всички събрани писмени доказателства правилно органите по приходите са обосנוвали извод, че не е доказано наличието на доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС за фактурираните стоки и услуги към „Калабак 2000“ АД. Видно от приложените по преписката доказателства до преките доставчици на жалбоподателя са изготвени ИПДПОЗЛ, които са редовно връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок доставчиците не са представили доказателства и обяснения. На ревизираното лице също е предоставена процесуална възможност да ангажира доказателства за изпълнение на доставките, но в отговор на връченото му ИПДПОЗЛ №Р-22000121000878-040-001/19.05.2021г. същото е представило само фактури и счетоводни справки. В конкретния случай ревизиращите органи са изискали както от „Калабак 2000“ АД, така и от доставчиците обяснения относно индивидуализацията на стоките и услугите, място на извършване на услугите, от кого са извършени, използвани ли са подизпълнители, данни за съхранение и транспорт на стоките и т.н. Така изисканите доказателства не са представени от доставчиците и от жалбоподателя. Тежестта за доказване фактическото изпълнение на доставките е на жалбоподателя, който се ползва от благоприятните правни последици под формата на данъчен

кредит.

Спорните фактурите, издадени от „Еклипс Дистрибушън“ ЕООД, „ГКВ Трейд“ ЕООД, „Спийд Сервиз 22“ ЕООД и „Мим Трейд 83“ ЕООД документират услуги. В общия случай за обосноваване доставката на услуга е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи резултата от услугата и престирането му на получателя по доставката. Характерът на отделните доставки предполага изпълнителите им да имат на разположение необходимата материална, кадрова и техническа обезпеченост. В случая липсват доказателства за фактически извършени от доставчиците дейности. За ревизирия период „Еклипс Дистрибушън“ ЕООД разполага с едно наето лице по трудов договор на длъжност „технически сътрудник“, а „Мим Трейд 83“ ЕООД с три лица, назначени на длъжност „продавач консултант“, които са неотнормирани към предмета на доставките - транспортни услуги и изораване на място, насаждане на фиданки. „ГКВ Трейд“ ЕООД и „Спийд Сервиз 22“ ЕООД не разполагат с наети лица по трудов договор за периода на издаване на фактурите. При извършена проверка в производството по административно обжалване на акта не се установи горецитираните доставчици да разполагат с наети лица по извънтрудови правоотношения. Гореизложеното води до извода, че доставчиците нямат трудов ресурс, който да обезпечи изпълнението на фактурираните услуги. Не са налице доказателства и за наличие на материално-техническа обезпеченост у доставчиците за изпълнение на услугите. Не се предоставят данни за притежавана селскостопанска техника и инвентар за изпълнение на услугите по изораване на място и насаждане на фиданки от „Мим Трейд 83“ ЕООД, нито има данни къде са изпълни аграрните мероприятия. Няма доказателства за използвано МПС /собствено или наето/ от „Еклипс Дистрибушън“ ЕООД за извършване на транспортна услуга, както и данни за пробег, маршрут, вид превозван товар и т.н. Липсват данни за закупени материали за изпълнение на ремонтни дейности от „Спийд Сервиз 22“ ЕООД, както и за направени разходи за труд във връзка с тяхното извършване. Не са индивидуализирани фактурираните услуги от „ГКВ Трейд“ ЕООД. По преписката не са налице договори за доставка на услуги, в които услугите да са точно определени по вид, обем, място на изпълнение и в които да е уговорен срок за тяхното изпълнение и санкционни последици при неизпълнението им. Преписката не съдържа заявки, оферти, поръчки, търговска кореспонденция, които да удостоверяват възникнали преддоговорни отношения между страните. Няма доказателства за осчетоводяване на доставките на услуги от доставчиците и за отчитане на приход от тяхното изпълнение.

Останалата част от фактурите, издадени от „Олимпия Сервиз“ ЕООД, „Фуджи Сервиз“ ЕООД, „Държавно горско стопанство“ – П. и „Мим Трейд 83“ ЕООД документират доставка на стоки. По отношение доставките на стоки е необходимо да се установи наличието на стоките у доставчика, за да е възможно той да се разпореди с тях като собственик в полза на жалбоподателя, както и релевантни факти досежно съхранението и транспортирането на стоките от доставчика до получателя.

Доставката на стока представлява прехвърляне на право на собственост върху стоката. Съобразно чл. 24 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, транслативният ефект на разпоредителните сделки с предмет родово определени вещи настъпва с индивидуализирането на вещите, което се осъществява по съгласие на страните или чрез предаване. В случая не са налице договори за доставка на стоки, в които същите да са определени със своите индивидуализиращи белези. Не са представени и приемо-предавателни протоколи, поради което не може да се докаже прехвърляне правото на собственост върху тях. Наред с горното, не са ангажирани доказателства за притежавани от доставчиците складови помещения за съхранение на стоките, както и документи за превоз на стоките от доставчиците до жалбоподателя. Допълнителен аргумент за липсата на реални доставки на стоките е и липсата на информационна следа за изписване на стоките в счетоводството на доставчиците при продажбата им към жалбоподателя. Няма данни за аналитично отчитане на стоките по вид и количество по сметка 304 „Стоки“ на доставчиците. Жалбоподателят също не е предоставил сметка 304 в аналитичност, записванията по която да позволят проследяване движението на стоките по вид, количество и единична цена. Поради това не се доказва, че той е разполагал със съответните видове и количество стоки, които да бъдат предмет на последващи продажби. Според трайната практика на ВАС воденето на аналитична счетоводна отчетност е предпоставка за обосноваване на връзката между придобитите и продадени стоки. С Решение на ВАС №12838/29.10.2014 г. по адм. дело 16472/2013г. съдът изрично е посочил, че твърдяната от ревизираното лице връзка между получените и продадените от него стоки следва да се установи по счетоводен начин. Воденето на подробна отчетност е задължение на регистрираните по ЗДДС лица, произтичащо от разпоредбата на чл. 123 от ЗДДС и чл. 242 от Директива 2006/112.

Наред с горното, доставчиците не са начислили ДДС по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, тъй като не са включили размера му при определяне на резултата в СД и в дневниците за продажби за съответните периоди.

От изложено може да се направи извод, че не са налице предпоставките

на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за възникване право на данъчен кредит по процесните фактури.

Предвид изложеното РА следва да се потвърди в частта на отказаното право на ползване на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Фуджи Сервиз“ ЕООД, „Мим Трейд 83“ ЕООД, „Олимпия Сервиз“ ЕООД, „ГКВ Трейд“ ЕООД, „Спийд Сервиз 22“ ЕООД и „Еклипс Дистрибушън“ ЕООД.

Законосъобразно с РА е отказано право на данъчен кредит и по фактурите, издадени от „Държавно горско стопанство“ – П., тъй като са издадени от нерегистрирано по закона лице. Доставчикът е deregистриран по ЗДДС на 08.07.2011г., а фактурите са издадени за периодите от м. 04.2016г. до м. 11.2016г. Видно от заключението на ССЕ ТП „Държавно горско стопанство“ – П. до 01.05.2020г. е едно от 37-те териториални поделения на Югозападно държавно предприятие ДП Б., [населено място]. Доставчикът не е регистрирано по ЗДДС лице, такова е държавното предприятие по чл.62, ал.3 от Търговския закон Югозападно държавното предприятие - ДП Б., [населено място] /ЮЗДП ДП Б./ с идентификационен № по ДДС BG201627506, на основание чл.132 от ЗДДС. Документирането на доставките е уредено в глава единадесета на ЗДДС, където в чл. 113, ал. 1 е посочено, че всяко данъчно задължено лице – доставчик е длъжно да издаде фактура за извършената от него доставка на стока или услуга. В ал. 9 от същия член е посочено, че данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури или известия към фактури. След като издателят на фактурите – „Държавно горско стопанство“ – П. не е регистрирано лице за целите на ЗДДС, то не е налице условието по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Съгласно визираната норма получателят по облагаема доставка има право да приспадне данъка за стоките, които доставчикът – регистрирано лице по ЗДДС му е доставил или предстои да му достави.

По ЗКПО:

Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарна цена и насочена към постигане на същия финансов резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са

сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки.

По силата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО за отклонение от данъчно облагане се смята начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Във всички случаи когато няма доказателства за реално извършена услуга по конкретна фактура, е налице хипотезата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. Анализът на събраните доказателства налага извода, че в случая са налице предпоставките по чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО за увеличаване на финансовите резултати на дружеството за 2015 г. и 2016 г., тъй като сделките, оформени със спорните фактури, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчното облагане, изразяващо се в неправомерно отчетени разходи с цел намаляване на финансовия резултат за облагане с корпоративен данък.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. С чл. 10 от ЗКПО е дадено определение на понятието документална обоснованост на разход. По силата на ал. 1 от същата правна норма счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, отразяващ вярно стопанската операция.

В случая ревизираното лице разполага с фактури, но те не отразяват вярно стопанските операции. Следователно в счетоводството на дружеството са извършени неверни счетоводни записвания и неправилно са завишени отчетените разходи за 2015г. и 2016 г. по процесните фактури, издадени от „Хирам Консулт“ ЕООД, „Екслипс Дистрибушън“ ЕООД, „БМ и Смел“ ЕООД, „Силпорт 2“ ЕООД, „Галактика Корпорейшън“ ЕООД, Ф. Сервиз“ ЕООД, „Мим Трейд 83“ ЕООД, „Олимпия Сервиз“ ЕООД, „ГКВ Трейд“ ЕООД и „Спийд Сервиз 22“ ЕООД, по които не е налице документална обоснованост на стопанските операции. Съдът намира, че по отношение на отчетените разходи за доставки на стоки и услуги за 2015г. и 2016г., чието реално извършване не е доказано, е налице и основанието на чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от същия закон за непризнаването им за данъчни цели.

С жалбата не са направени конкретни възражения и не са ангажирани доказателства, оборващи констатациите на органите по приходите досежно извършеното увеличение на финансовите резултати за 2015г. и 2016г., поради което РА следва да бъде потвърден и в частта по ЗКПО. Събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени

и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства. РА е материално законосъобразен. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 5 609.42 лева съобразно чл.7, ал.2, т.4 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 61 992,76 лв. / Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „К. 2000“- АД- [населено място], област Б., представлявано от изпълнителния директор В. Р. К. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22000121000878-091-001/01.02.2022г., потвърден с Решение № 693/05.05.2022г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който е установен допълнително корпоративен данък в размер на 5 268,47 лв. и са определени лихви в размер на 3 121,96 лв., в резултат на преобразуване на декларираните финансови резултати за 2015г. и 2016г. по реда на ЗКПО, както и в частта на установени задължения по ЗДДС, вследствие непризнато право на данъчен кредит в общ размер на 34 687,96 лв. и съответните лихви в размер на 18 914,37 лв. за периодите от 01.04.2016г. до 30.11.2016г.

ОСЪЖДА „К. 2000“- АД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], област Б., [улица], представлявано от изпълнителния директор В. Р. К. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 5 609.42 /пет хиляди шестстотин и девет/лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

